

25.1.2012

B7-0042/2012

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van een verklaring van de vicevoorzitter van de Commissie / hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid

ingediend overeenkomstig artikel 110, lid 2, van het Reglement

over Iran en zijn kernprogramma (2012/2512(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Lena Kolarska-Bobińska, Elmar Brok, Ioannis Kasoulides, Arnaud Danjean, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Michael Gahler, Ria Oomen-Ruijten, Tunne Kelam, Roberta Angelilli, Laima Liucija Andrikienė, Krzysztof Lisek, Gabriele Albertini, Elena Băsescu

namens de PPE-Fractie

B7-0042/2012

**Resolutie van het Europees Parlement over Iran en zijn kernprogramma
(2012/2512(RSP))**

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over Iran,
- gezien het rapport van de directeur-generaal van het Internationaal Agentschap voor Atoomenergie (IAEA) van 8 november 2011 over de tenuitvoerlegging van de waarborgovereenkomst van het NPV en de desbetreffende bepalingen van de resoluties van de VN-Veiligheidsraad over Iran,
- gezien de verklaring van directeur-generaal Yukiya Amano van 17 november 2011 aan de raad van bestuur van het IAEA, dat hij ernstig bevreesd is voor mogelijke militaire aspecten aan het kernprogramma van Iran, en dat er aanwijzingen voor zijn dat Iran werkt aan een 'nucleaire explosieve constructie',
- gezien de resolutie van de Raad van bestuur van het IAEA van 18 november 2011 ,
- gezien de verklaring dd. 21 september 2011 van de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie namens de E3+3 ,
- gezien de brief van hoge vertegenwoordiger van de EU van 21 oktober 2011 aan dr. Saeed Jalili, de belangrijkste onderhandelaar van Iran over de nucleaire kwestie,
- gezien de conclusies van de Raad van 14 november 2011 over Iran,
- gezien de verklaring dd. 18 november 2011 van de hoge vertegenwoordiger van de Unie over de resolutie van de raad van bestuur van het IAEA,
- gezien de verklaring dd. 29 november 2011 van de hoge vertegenwoordiger van de Unie over de bestorming en plundering van de Britse ambassade te Teheran,
- gezien de conclusies van de Raad van 1 december 2011 over Iran,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 9 december 2011,
- gezien de conclusies van de Raad van 23 januari 2012 over Iran,
- gezien het feit dat Iran het Verdrag ter voorkoming van de verspreiding van kernwapens (non-proliferatieverdrag) heeft ondertekend, en daarmee het bezit van kernwapens heeft afgezworen en juridisch verplicht is om al zijn nucleaire activiteiten, met inbegrip van kernmateriaal, te melden bij en onder controle te stellen van het IAEA,
- gezien het feit dat het opschorten van nucleaire verrijking en andere eisen in zes resoluties van de VN-Veiligheidsraad (1696, 1737, 1747, 1803, 1835 en 1929) zijn genoemd als

voorwaarden voor herstel van de rechten van Iran overeenkomstig het non-proliferatieverdrag,

- gezien resolutie 1929 (2010) van de VN-Veiligheidsraad die voorziet in invoering van nieuwe restrictieve maatregelen tegen Iran en het opleggen van een vierde sanctieronde aan Iran in verband met zijn kernprogramma,
 - gezien de extra sancties tegen Iran die het verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten, Zuid-Korea en Canada naar aanleiding van het IAEA-rapport hebben aangekondigd,
 - gezien de stemming in het Iraanse parlement van 27 november 2011 over het terugschroeven van de diplomatieke betrekkingen met het Verenigd Koninkrijk,
 - gezien artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het Iraanse kernprogramma steeds in verborgenheid gehuld is gebleven, waardoor de beweringen van Iran over het uitsluitend vreedzame karakter van dit programma mettertijd aan geloofwaardigheid hebben ingeboet;
- B. overwegende dat Iran nog altijd moet voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van alle desbetreffende resoluties van de VN-Veiligheidsraad, waarvan resolutie 1929 (2010) de meest recente is, en aan alle eisen van de raad van beheer van het IAEA, die neerkomen op onbeperkte en onvoorwaardelijke toegang van het agentschap tot alle installaties, al het materiaal, alle mensen en documenten, zodat de nucleaire intenties van Iran werkelijk kunnen worden gecontroleerd en het IAEA zijn rol als nucleaire toezichthouder kan vervullen;
- C. overwegende dat de opstelling van Iran nog steeds in strijd is met de artikelen II en III van het Verdrag ter voorkoming van de verspreiding van kernwapens (NPV);
- D. overwegende dat sommige beleidsmaatregelen van de Iraanse regering een bedreiging vormen voor de stabiliteit en vrede in de regio;
- E. overwegende dat Iran, naar het IAEA heeft bevestigd, in 2007 van personen in Pakistan aanwijzingen kreeg voor de manier om verrijkt uranium tot metalen voor atoomkoppen te verwerken, evenals, aldus de bijlage van het IAEA-verslag, informatie voor het ontwerpen van een nucleaire explosieve constructie;
- F. overwegende dat de Iraanse vice-president Reza Rahimi op 27 December 2011 heeft gedreigd de Straat van Hormuz met militaire middelen af te sluiten wanneer er sancties zouden worden uitgevaardigd tegen de olie-export van Iran; overwegende dat in antwoord op deze dreiging er extra Europese en Amerikaanse marine-eenheden zijn ingezet, en de strijdkrachten overal in de regio in hoge staat van paraatheid zijn gebracht;
- G. overwegende dat Iran als protest tegen het IAEA-rapport geweigerd heeft de IAEA-vergadering van 21 november 2011 bij te wonen;
- H. overwegende dat Iran volgens het IAEA-verslag van 8 november 2011 doorgaat met: activiteiten in zijn nucleaire installaties die in strijd zijn met de resoluties van de raad van

bestuur van het IAEA; op verrijking gerichte werkzaamheden – tegen de IAEA-resoluties in – waaronder de bouw van een aanzienlijk groter aantal centrifuge-cascades op verschillende lokaties en verhoging van de verrijkingsgraad tot 20%, niet-gemelde werkzaamheden aan zwaar waterprojecten – in strijd met de resoluties van de VN-Veilighedsraad respectievelijk het IAEA –, werken aan uraniumverrijking en brandstofproductie (in strijd met IAEA-resoluties), nalaten uitvoering te geven aan het aanvullend protocol van het IAEA dat het agentschap in staat moet stellen zich te vergewissen van afwezigheid van niet-gemeld nucleair materiaal, en negeren van de verzoeken van het IAEA om nieuwe informatie over verrijkingsactiviteiten en andere nucleaire ontwikkelingen;

- I. overwegende dat het IAEA in zijn rapport met bijlage tot de conclusie komt dat er plausibele informatie voorligt dat Iran nog steeds tracht een nucleaire explosieve constructie te ontwikkelen en zijn kernprogramma voor bewapeningsdoelen te gebruiken, inclusief ontwikkeling van atoomkoppen voor zijn raketten; overwegende dat Iran begonnen is met uraniumverrijking tot 20% in de diep onder de grond gelegen faciliteit in Fordow nabij Qom;
 - J. overwegende dat de Turkse minister van Buitenlandse Zaken Ahmet Davutoğlu op 5 januari 2012 een uitnodiging van de Hoge vertegenwoordiger van de EU om de nucleaire gesprekken met de P5+1 te hervatten, aan Iraan heeft overgebracht; overwegende dat de Iraanse minister van Buitenlandse Zaken Ali Akbar Salehi tijdens het bezoek van de Turkse minister van Buitenlandse Zaken heeft verklaard dat Iran bereid is de gesprekken te hervatten;
 - K. overwegende dat Amir Hekmati, een Amerikaans staatsburger, die werd beschuldigd van spionage voor de CIA, op 9 januari 2012 in Iran ter dood werd veroordeeld wegens ‘samenwerking met een vijandige regering’; overwegende dat Hekmati geen eerlijk proces heeft gekregen, en in hechtenis werd gehouden zonder contactmogelijkheid met familieleden en een advocaat, en zonder consulaire bijstand;
1. herhaalt dat het proliferatiegevaar in verband met het Iraanse kernprogramma nog steeds een bron is van grote bezorgdheid voor de EU, en is diep verontrust over de volgens het IAEA-verslag plausibele informatie die ‘erop wijst dat Iran activiteiten heeft ontplooid in verband met de ontwikkeling van een nucleaire explosieve constructie’; is bevreesd voor de ontwikkeling van nucleaire militaire technologie in Iran, waaronder ook atoomkoppen voor zijn raketten; veroordeelt het besluit van de Iraanse regering om aan uraniumverrijking te gaan werken in zijn installatie te Fordow;
 2. verwelkomt het besluit van de Raad van 23 januari 2012 om de bestaande sancties tegen Iran uit te breiden met onder meer een verbod op invoer van ruwe olie en olieproducten uit Iran, en bevrozing van de tegoeden in de EU van de Iraanse centrale bank; wijst erop dat het embargo op de uitvoer van Iraanse ruwe olie naar de EU gefaseerd zal gelden, en dat reeds afgesloten contracten nog tot 1 juli 2012 kunnen worden nagekomen; vraagt de Raad te beslissen over de maatregelen die nodig zijn om de consequenties van het embargo voor de verschillende lidstaten op te vangen; vraagt de EU om landen als China, Zuid-Korea, India en Japan, te overreden niet tegen de sancties in te gaan;
 3. steunt de Raad in zijn streven naar een diplomatieke oplossing voor de Iraanse nucleaire

kwestie volgens de twee-sporenbenadering, en de doelstelling van de EU om tot een alomvattende regeling te komen voor de lange termijn; roept de Iraanse autoriteiten op positief te reageren op het aanbod van inhoudelijke onderhandelingen zoals vervat in de brief van de Hoge Vertegenwoordiger van de EU van 21 oktober 2011, door duidelijke bereidheid te tonen om vertrouwenwekkende maatregelen te entameren en - zonder voorwaarden vooraf - zinvolle gesprekken te beginnen om de bestaande zorgen omtrent de nucleaire kwestie weg te nemen; vraagt de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid de Iraniërs voor te houden dat hervatting van deze gesprekken geen uitstel meer verdraagt, en dat pogingen om zonder concessies tijd te rekken de inspanningen voor een diplomatieke oplossing alleen maar kunnen verzwakken;

4. verwelkomt dat het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten, Zuid-Korea en Canada hebben besloten om naar aanleiding van het IAEA-verslag nieuwe gerichte sancties tegen Iran af te kondigen; veroordeelt de bestorming door demonstranten van de Britse ambassade in Teheran van 29 november 2011; roept de Iraanse regering op zijn internationale verplichtingen, waaronder het verdrag van Wenen, na te leven en buitenlandse diplomaten en ambassades te beschermen;
5. vraagt de Commissie, de Raad en de lidstaten om de handelsbetrekkingen met Iran, los van de sancties, te toetsen, en nog meer controles en vergunningen in te voeren om de uitvoer van technologie die zich voor tweërlei gebruik leent, dus die Iran ook kan aanwenden voor zijn kernprogramma en voor ondemocratische maatregelen, te voorkomen;
6. dringt er bij de Iraanse autoriteiten nogmaals op aan de verplichtingen van Iran in het kader van het NPV na te komen; verzoekt Teheran met klem het Aanvullend Protocol bij de Waarborgenovereenkomst te ratificeren en uit te voeren; veroordeelt de aanhoudende weigering van Iran om volledig samen te werken met het IAEA door het werk van het IAEA te belemmeren, volledige en onvoorwaardelijke toegang tot essentiële faciliteiten te weigeren en bezwaar te maken tegen de aanwijzing van inspecteurs;
7. onderkent dat de dialoog en samenwerking met Turkije als belangrijke factor kan meewerken aan het bereiken van een regeling; dringt er bij de Turkse autoriteiten op aan zich aan te sluiten bij de Europese benadering van het Iraanse kernprogramma;
8. spreekt zijn krachtige veroordeling uit over de Iraanse dreiging met militaire afsluiting van de Straat van Hormuz; dringt er bij de Iraanse autoriteiten op aan van blokkade van de Straat van Hormuz af te zien; meent dat een dergelijke stap zou kunnen leiden tot een regionaal conflict en vergeldingsmaatregelen van de Verenigde Staten en andere landen kan uitlokken; dringt aan op een spoedbijeenkomst van het Militair Comité van de Europese Unie (EUMC) en het Politiek en Veiligheidscomité (PSC), ter voorbereiding van een respons van de EU op de Iraanse dreiging;
9. is bezorgd over het feit dat Rusland tot dusver weigert toe te laten dat de zaak Iran in de VN-Veiligheidsraad wordt gebracht met het oog op verdere sancties van de VN, en hoopt dat Rusland zijn houding naar aanleiding van het IAEA-rapport zal herzien; doet een beroep op Rusland om zijn hulp voor de nucleaire ontwikkeling in Iran te staken zolang Iran niet volledig aan zijn verplichtingen krachtens de desbetreffende VN-resoluties

voldoet;

10. veroordeelt ten sterkste het doodvonnis dat over Amir Hektami werd uitgesproken; roept de Iraanse autoriteiten op dit doodvonnis te vernietigen en Amir Hektami een eerlijk proces te bieden, met toegang voor zijn familie, zijn advocaat en voor de Zwitserse diplomatieke vertegenwoordiger als beschermende mogendheid;
11. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de regering en het parlement van Turkije, de regering en het parlement van de Russische Federatie, de directeur-generaal van de IAEA, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, en de regering en het parlement van de Islamitische Republiek Iran.